



LEVÄ
PERÄ
INEN
2 / 2025

LEVÄ PERÄ INEN



Tekijät

Päätoimittaja

Milla Kallio

Art Director

Lumi Orava

Kansi

Lumi Orava

Kuvitus

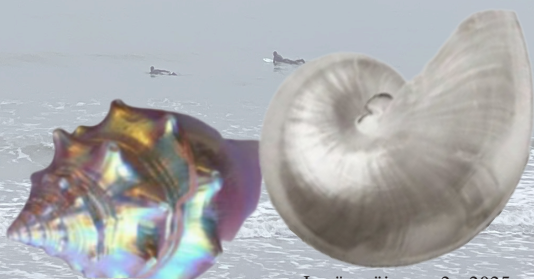
Lumi Orava

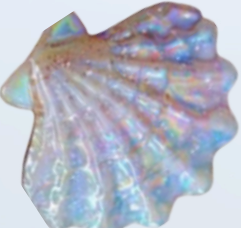
Kirjoittajat

Lauri Kähkönen, Milla Kallio, Vertti Manninen, Antti Pilpola, Maria Haanpää, Mette-Maria Mäkäraäinen, Antti Laitinen

Sisällys

Päätoimittajalta	3
Puheenjohtajan palsta	4
Perhosefekti	5
Myyläiset maailmalla	10
Viikki speksi	22
Hämmästyttäviä merifaktoja	26
Vappu Q&A	30
Terkkuja edarista	42
Kurkistus pinnan alle	46
Viiniarvostelu	52
Vimmanurkkaus	58





P ä ä t o i m i t t a j a l t a



Moikka kaikki ihanat lukijat!

Tällä kertaa luvassa on vappunumero ja vieläpä meriteemalla! Tässä lehdessä pääset lukemaan myy- läisten vaihtokokemuksista, jännistä merifaktoista, kevään vaalien fiiliksistä sekä monesta muusta. Mitä HYY:n edustajistossa on tapahtunut sitten viime lehden julkaisun? Entä mitä pinnan alla tapahtuu? Mihin Vimmojen kalaonni oikein perustuu?

Emme myöskään ole unohtaneet opiskelijoiden vuoden tärkeintä juhlaa eli vappua: Viinimaistelu-jutun perusteella voit valita parhaan juo-



man mukaan Mantan lakitusta varten ja vappufiiliksiin pääsee myös lukemalla lehden Vappu Q&A:n .

Viime keväänä vappu oli minulle iloista aikaa ja ystävien kanssa ajanviettoa. Vappuviikko voi olla hyvin hektinen sekamelska, mutta se on myös todella yhteisöllinen kokemus. Muistakaa siis katsoa myös toistenne perään ja ottaa muutkin mukaan porukkaanne!

Hyvää vappua koko toimituksen puolesta!



Puheen- & pahenjohtajan terkut

Vappuvauhdikkaat vilkutukset ja munkinmakuiset moikkaukset teille, Myypiöt!

Opiskelijan parasta aikaa on tietenkin vappu, kun skumppa suihkuu, valkolakit välkkyvät, munkkia musutetaan ja haalareiden hihat heiluvat riemukkaasti! Odotan ainakin itse innolla kotiviinikisää, hirven lakitusta ja vappupäivän piknikkiä Ulliksella. Toivottavasti törmäillään siellä ja jaetaan myyläisten villasukanlämpöisiä hymyjä, halauksia ja ajatuksia!

Vappu on monelle opiskelijalle myös intensiivisen opiskeluvuoden juhla-va päätös ja siirtymävaihe kohti kesää. Vaan kesä se aiheuttaa monilla ristiriitaisia tunteita; työllisyys-tilanne on kesätöiden suhteen ollut nyt erityisen heikko, harkkapaidat hanakasti kiven alla ja opintotukeen oikeuttavia opintojakin vaihtelevasti tarjolla. Opiskelijoiden toimeentulon epävarmuus ruokkii kuormitusta ja hankaloittaa arjesta selviytymistä entisestään, mikä

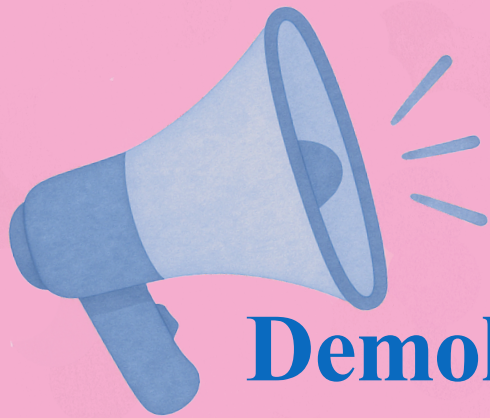
heijastuu myös mielialaan ja hyvinvointiin.

Samalla hyperindividualistinen selviytymisen kulttuuri ajaa meitä ajatusmaailmaan, jossa pitäisi pärjätä entistä enemmän yksin ja itsenäisesti elämästä ja sen mutkista. Vaan vaikeina ja epävarmoina aikoina ei kannata eikä saa jäädä yksin, sillä ystävistä ja yhteisöstä saamme voimaa ja tukea niin arkeen kuin paremman yhteiskunnan rakentamiseen.

Me myyläiset olemme olleet täällä saralla erityisen hyviä kautta aikojen, nimittäin yhteisöllisyydessä ja tuen tarjoamisessa. Toivon todella, että pidämme tästä kiinni myös MYY ry:n kasvaessa kohisten ainejärjestönä, vaikka se vaatiikin enemmän viestimistä, vuorovaikutusta ja kurottamista sosiaalisten kuilujen yli. Meillä MYYssä on ihana ilmapiiri ja paljon potentiaalia tarjota juuri se turvallinen yhteisö, jossa voi löytää itselleen ystäviä ja yhteisön tueksi elämän tuuliin. Hajeleja ja hellyyttä kevääseenne, myypylät! <3



Perhosefekti



Vaalit - Demokratian juhlaa?

Teksti: Olli Jalonen

Lukiessasi tätä lehteä on jo valittu uudet kaupungin-, kunnan- ja aluevaltuustot. Minä tätä kirjoittaessani elän vielä vaaliviikon huumaa. Olen tehnyt vaalikoneita. Olen tykännyt, kommentoinut ja jakanut ehdokkaiden somepostauksia. Olen saanut ja jakanut lukemattomia ehdokasmainoksia. Olen katsonut vaalitenttejä ja päässyt kerran jopa itse tentaattoriksi. Ennakkoäänestystapahtumissa minua ei ole tosin voinut nähdä, sillä säästelen äänestämisen riemuhetkeä vaalipäivään.

Ylipäättään samaistun kovasti letkautukseen ”vaalit ovat elämän parasta aikaa”. Meitä vaali-intoilijoita onkin lellitty viime vuosina: nämä vaalit mukaan luettuna viimeisen viiden vuoden aikana on Suomessa järjestetty kahdeksat vaalit. Näiden lisäksi Hyyläiset ovat saaneet äänestää edustajistonsa syksyinä 2022, 2024 ja tulevanakin syksynä 2025 olisi tarkoitus kirjautua Hyyn vaalijärjestelmään. Mutta mitä tällä iän

ikuisella lippulappusten rustaamisella saamme? Jonkun hoitamaan asi-
oitamme seuraavaksi neljäksi vuodeksi? Niin että minun ei tarvitse
huolehtia mistään?

No olisipa näin! Mutta kun minua huolettaa lähimetsä, köyhyys, ilmas-
tonmuutos, luontokato, kansanmurha Gazassa, imperialistinen Venäjä,
lisääntyvä militarismi, fasismi, alkuperäiskansojen oikeuksien polkemi-
nen ja kapitalistinen sortokoneisto. (Vetää henkeä.) En usko, että saan
kaiken tämän ilmaistua yhdellä uurnaani sujautettavalla paperilapul-
la, jolle olen rustannut parhaaksi katsomani luvun. Onneksi vaalit eivät
olekaan koko totuus.

“ DEMOKRATIAA? EI MINUN MIELESTÄNI ”

Vaalien välillä olen yhtä lailla päässyt nauttimaan kansanvallasta. Olen
allekirjoittanut ja jakanut adresseja. Olen
postaillut someen. Olen marssinut yhdessä tu-
hansien muiden ihmisten kanssa. Olen juoni-
nut loputtomilta tuntuissa kokouksissa. Olen
puhunut poliitikoille, ohikulkijoille ja työnte-
kijöille. Olen seisonut henkilöauton, rekan ja
monitoimikoneen edessä. Olen sanonut ääneen
minun huoleni ja puolustanut minulle tärkei-
tä asioita.



On jopa irvokasta pelkistää demokratia pelkiksi vaaleiksi. Vaalit eivät itse asiassa kerro mitään demokratian tilasta. Tämän voi nähdä Venäjällä, Kiinassa tai vaikkapa suomalaisilla hyvinvointialueilla. Vaikka vertailu autoritäärisiin roistovaltioihin ei ole kovin reilu, kyseenalaistamalla vaaleilla valittavien hyvinvointialueiden valtuustojen performatiivisen aseman suomalaisessa demokratiassa. Ja tämän sanon helsinkiläisenä, joka ei aluevaaleissa saa äänestää.

Soteuudistuksessa synnytettiin 21 hyvinvointialuetta ja Helsingin erillislisrätkaisu, mutta jätetään itse soteuudistus sikseen. Haluan nimittäin puhua aluevaltuutetuista, joilla ei käytännössä ole liikkumavaraa toteuttaa demokraattisesti saamaansa mandaattia. Vaikka valtuutetut on valittu aluevaltuustoihin tekemään näennäisen itsenäisesti päätöksiä, on heidän kätensä sidottu valtion rahoituksella. Kuten olemme nähneet, Orpo-Purran saksikäsihallitus voi halutessaan kävellä kaikkien muiden demokraattisten hallintoelinten yli ja tehdä päätökset niiden puolesta. Demokratiaa? Ei minun mielestäni.

Rajattujen toimintamahdollisuuksien lisäksi aluevaalit eivät vaikuta kiinnostavan ihmisiä. Puolueet oikein kilvan julistavat, miten vaikeaa ehdokkaita on ollut haalia ja miten heitä on pitänyt etsiä kissojen, koirien ja puheenjohtajien soittokierrosten avulla. Edellisissä aluevaaleissa 2022 äänestysprosentti oli 47,5. Ennakkoäänän vuoden 2025 aluevaaleissa on antanut 26,9 prosenttia äänioikeutetuista. Kärjistettynä meillä on demokratian taso, jolla ei ole itsenäisiä toimintamahdollisuuksia, jonne ei haluta mennä eikä itseasiassa viitsitä edes äänestää. Mutta kerta kun vaalit on, niin senhän on oltava hyvä, vai?

Todella toivon, että yhteiskunnallinen vaikuttaminen kiinnostaisi jokaista MYYläistä. Vaalit ovat äänioikeutetulle helppo tapa vaikuttaa. Muu yhteiskunnallinen aktiivisuus vaatiikin jo paljon enemmän resursseja. Jottei nyt jäisi väärää kuvaa niin tehdään vielä kerran selvästi. Minä aion äänestää. Vaalipäivänä. Piste. Jos oikein riehaannun vaalikahvien jälkeen, saatan viettää iltaa erään puolueen vaalivalvojaisissa. Sen jälkeen minuun voi törmätä kaduilla ja barrikadeilla. Kunnes on aika taas sulkeutua äänestyskoppiin.



MYYLÄISET MAAILA

**V
K**



MALLA



AINTAREIDEN ROKEMUKSIA

Teksti: Milla Kallio

Kuka oot ja missä olet vaihdossa?

Moi! Oon Lumi, kolmannen vuoden Myyläinen ja pääaineena mulla on akva. Oon vaihdossa tän kevään Skotlannin itärannikolla, St. Andrews'n yliopistossa.

Mikä on ollut haastavinta?

Eniten päänsäivaa alkuun tuotti ehkä kokkaaminen, kun ei ollukkaa mitään tuttuja tuotteita kaupassa :D sen lisäksi skottiaksentin ymmärtäminen on välillä aika haastavaa. Muuten kaikki on sujunu tosi hyvin ilman ihmeellisempiä ongelmia!



Mikä on ollut parasta vaihdossa?

Parasta tähän mennessä on ollu mielenkiintoiset kurssit, oon valinnu the question of culture in animals, marine mammals and humans ja the biology of marine organisms. Niiden lisäksi parasta on ollu perinteiset skottilaiset ceilidh-tanssit (muistuttaa vähän lavatansseja), uudet kaverit ja sukellusreissu yliopiston sukelluskerhon kanssa!



Mitä olisit toivonut tietäneesi ennen kuin hait vaihtoon kyseiseen paikkaan?

Ei mulla oikeen tuu mieleen mitään mitä olisin halunnu tietää etukäteen. Sekä Helsingin Yliopisto että yliopisto täällä päässä on viestiny tosi hyvin kaikesta tarpeellisesta.



Terveiset vaihtoa harkitseville myyläisille?

Suosittelen vaihtoa tosi lämpimästi!! Mulle tää on ollut tosi mielenkiintonen kokemus kun on päässyt elämään toiseen maahan, näkemään ja kokemaan erilaista opiskelukulttuuria ja tutustumaan muihin vaihtareihin ympäri maailmaa!



Kuka oot ja missä olet vaihdossa?

Moikka! Oon Aino kolmannen vuoden ympääläinen ja opiskelen sosio-ekologiset kaupunkisysteemit moduulia.

Mun vaihtoyliopisto on KU Leuven eli virallisemmin Katholieke Universiteit Leuven Belgiassa. Leuven kaupunkina on suhteellisen pieni mutta 600-vuotias yliopisto kuuluu Euroopan suurimpien yliopistojen joukkoon.

Mikä on ollut haastavinta?

Vaihdossa on helppo täyttää päivä toisensa jälkeen kaikenlaisella puuhalla ja menolla ja arkirutiinien rakentaminen osottautu mulle yllättävän haastavaksi. Omaa lepoaikaa on ollut tarvetta priorisoida melkein pä kalenteri kädessä mutta Leuveniin paremmin tutustuminen oli iso apu omien rentoutumispaikkojen löytämisessä.



Mikä on ollut parasta vaihdossa?

Vaihdossa parasta on ehdottomasti ollut tutustuminen ihaniin uusiin ihmisiin<3 Kaikki vaihtarit on samassa tilanteessa täällä ja yhteisöllisyys on ollut mun lempparijuttu koko vaihdossa. Oon myös saanu olla Belgian aikasen kevään hemmottelemana kun Suomessa on vielä melkeempä räntäkelit.





Mitä olisit toivonut tietäneesi ennen kuin hait vaihtoon kyseiseen paikkaan?

Olisin toivonut selvittäneeni kaupungin asuntotilannetta ja asuntojen kuntoa tarkemmin ennen vaihtoa. Leuvenin asuntokriisi ei onneksi yllä osan Euroopan kaupunkien tasolle mutta kannattaa ottaa huomioon vaihtokohdetta pohties-
sa. Ainakin arvostus Suomen yleisesti toimiviin rakennuksiin on kasvanu parin kuukauden aikana roimasti!

Toinen juttu on kurssien korkeat vaatimustasot. Tenttiviikko Leuvenissa odottaa vasta kesäkuussa mutta kuulemani ja omien kokemusten mukaan opiskelijoilta odotetaan paljon ja kurs-
sit yleisesti on haastavia. Vilkkaan matkustelun ja muun puuhaamisen keskel-
lä on siis tullut hyödynnettyä keskiyöllä sulkeutuvaa kirjastoa kerran tai kaksi.

Terveiset vaihtoa harkitseville myyläisille?

Paras päätös hetkeen eli suosittelen lämpimästi ja innolla! Vaihtokoh-
teella toisaalta on merkitystä sii-
hen millainen vaihtokokemus tulee olemaan, mutta vaihdosta voi muo-
kata just sellasen kun ite halua.
Kannattaa vaihtoon lähtiessä ottaa sellanen mindset että kaikkee voi ja tulee tapahtumaan ja joustavuus uusissa tilanteissa on tärkeintä!



Kuka oot ja missä olet vaihdossa?

Hellurei, mun nimi on Ruska! Oon neljännen vuoden (viimein kandidiksi valmistuva) akvalainen.

Oon vaihdossa Kanadan itärannikolla Newfoundlandissa, yliopistossa nimeltään "The Memorial University of Newfoundland and Labrador".



Mikä on ollut parasta vaihdossa?

Erilaiset kurssit (on ollu mahtia päästä syventymään Pohjois-Atlantin biologiaan) ja uudet ystävät eri puolilta maailmaa (meillä on täällä ihana vaihtarijoukko!)



Mitä olisit toivonut tietäneesi ennen kuin hait vaihtoon kyseiseen paikkaan?

Koin olleeni aika hyvin valmistautunut, mutta sääolojen radikaalit muutokset ja myrskyt yllättivät silti! Ruuan laatuun ja esim. kasvissyönnin vaikeuteen en ollut myöskään varautunut



Terveiset vaihtoa harkitseville myyläisille!

Tee se!! Vaihdossa oppii hurjasti itsestään ja omasta alastaan! Tekee myös tosi hyvää astua välillä oman kuplansa ulkopuolelle!



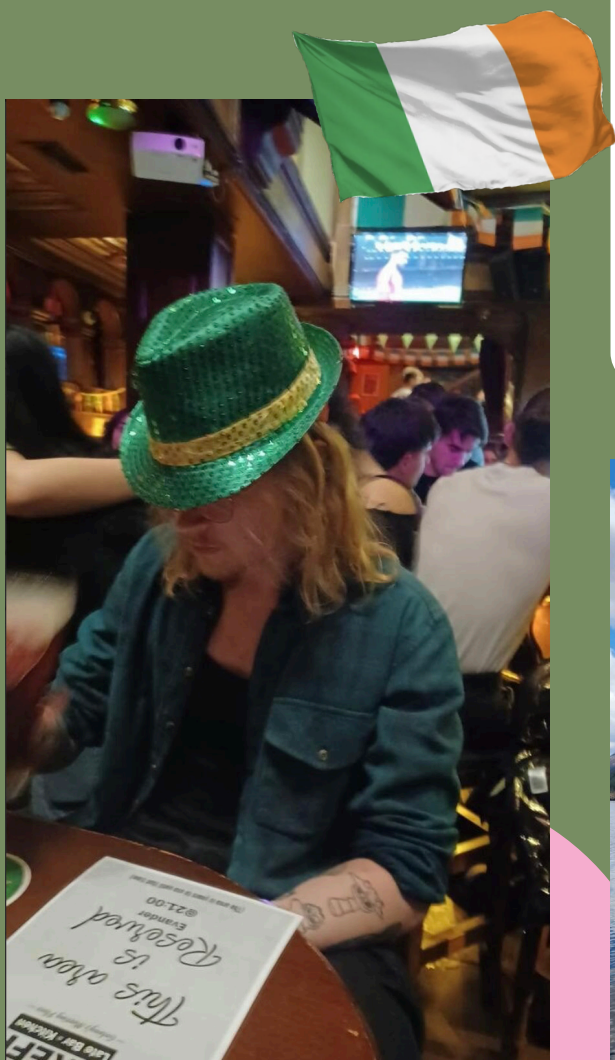
Mikä on ollut haastavinta?

Sopeutuminen erilaiseen elämäntyyliin, täällä asutaan perinteikkäästi asuntolassa kampuksella. Yliopistokulttuuri on myös virallisempi ja tiukempi kuin suomessa, ja täällä kaikki tehdään yhä paperille!



Kuka oot ja missä olet vaihdossa?

Moi mä oon Luukas ja teen ympäristötieteiden kolmannen vuoden kevätlu-kukautta Irlannissa University of Gal-wayssa.



Mikä on ollut parasta vaihdossa?

Vaihdossa on ollut parasta uusiin ihmisiin tutustuminen. Täällä oon tavannut tyyppejä tosi monesta eri maasta ja oon saanut paljon hyviä kavereita. Arki on myös täällä tosi tapahtumarikasta. Joka viikko on useita reissuja ja tapahtumia. Oli myös ihanaa saada puhua englantia ja päästä käyttämään kesävaatteita maaliskuussa. Tää vaihto on ylipäätyään ollut uskomaton kokemus!



Mikä on ollut haastavinta?

Haastavinta oli kun joutui perheen hyvästelemään niiden vierailun jälkeen. Vanhempia ja siskoja on välillä kova ikävä. Vaihdon alussa myös vähän jännitti täysin uuteen paikkaan meneminen, mutta tähän sopeutui tosi nopeasti ja nyt alkaa olla jo haikea olo kun vaihto lähenee loppua.

Terveiset vaihtoa harkitseville myyläisille?

Vaihtoon kannattaa todellakin mennä! Tää on ollut yksiä elämän parhaita kokemuksia ja oon niin iloinen että päätin hakea. Suositelen ehdottomasti kaikille mikäli vaihtoa on yhtään ajatellut! <33

Mitä olisit toivonut tietäneesi ennen kuin hait vaihtoon kyseiseen paikkaan?

Hain vaihtoon viimeisenä hakupäivänä, koska en ollut asiaa sitä ennen oikein ajatellut. Valitsin jokseenkin sokkona hakukohteita Irlannista ja Skotlannista ja laitoin University of Galwayn ensimmäiseksi vaihtoehdoksi. Oletukseni Galwaysta olivat varmaan kohdallaan, sillä en oikein osaa sanoa mitä muuta olisin toivonut tietäväni ennen hakua. Asunto-tilanne on toki täällä todella haastava tällä hetkellä.



Kuka oot ja missä olet vaihdossa?

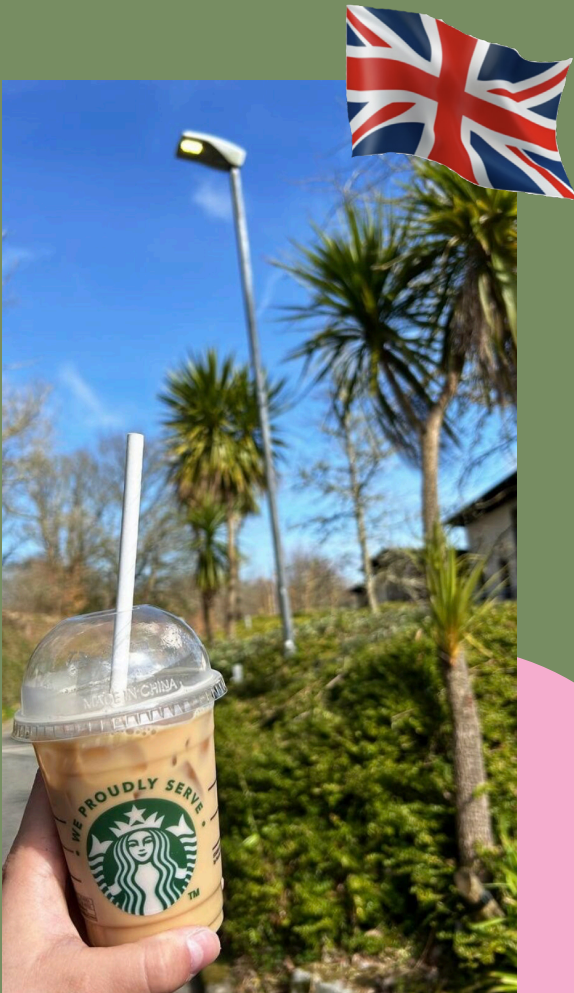
Heippa, olen Jesse ja mul on menossa 3. vuosi akvaattisissa tieteissä.

Oon tällä hetkellä vaihdossa Exeterin yliopistossa, Penrynin kampuksella, Englannissa



Mikä on ollut haastavinta?

Haastavinta oli 2 ensimmäistä viikkoa, kun kaikki oli vielä ihan uutta, rutiinien puuttuminen, epävarmuus omasta kielitaidosta ja yksinäisyyden tunne.



Mikä on ollut parasta vaihdossa?

Parasta on ollut ehdottomasti meribiologian kurssit, uudet kansainväliset kaverit sekä rockpooling eli vuorovesialtaiden tutkominen!

Mitä olisit toivonut tietäneesi ennen kuin hait vaihtoon kyseeseen paikkaan?

Olisin toivonut tietäväni et Tinderin ja Hingen tarjonta on näin suppea (n. 11 000 asukasta)

Terveiset vaihtoa harkitseville myyläisille?

Suosittelen erittäin lämpimästi Penryniä! Ihana ja kompakti kampus täynnä viheralueita, ihmiset todella auttavaisia ja ystävällisiä, paljon järjestöjä joiden toimintaan liittyä ja täällä on myös hyvin tarjolla vege-ja kasvisruokavaihtoehtoja!

Jos herää jotain kysyttävää, niin kerron vaihdosta mieluusti lisää! Cheers!



VIIKKI-SPEKSI — TARINOIDEN TAVERNA

Teksti: Maria Haanpää ja Mette-Maria Mäkäräinen

Kuvat: Mitte Lukkarinen ja Sanna Tervo



27. huhtikuuta pääsimme seuraamaan Viikki-speksin kahdeksannen production kenraaliesitystä Alakulttuuritila Alimukseen. Tämän vuoden production oli luova näkemys keskiaikaistyyllisestä fantasiamaailmasta, jossa monipuoliset hahmot pääsivät kertomaan tarinansa eloisan ja koskettavan seikkailun kautta. Hyvää lupaavan, rennon ja innokkaan energian pystyi tuntea heti kun kuuli keskiaikaisen tavernamusiikin, joka laski meidät taianomaiseen maailmaan. Esitys hämmästytti jo heti alussa upalla koreografialla, joka yhdessä tunteellisen musi-

kin, valaistuksen ja liehuvien pukujen kanssa sai katsojan uppoamaan Tarinoiden tavernaan.

Näytelmän päähenkilöt Ser Serafiina ja Tiko saapuvat näyttämölle ja näyttelijät pääsevät heti testaamaan taitojaan, kun yleisöstä heitetään huvittavia omstart-ehdotuksia toinen toisensa perään. Niin näyttelijät, lavastajat kuin bändikin suoriutuivat improvisaatiosta ilahduttavalla heittäytymisellä samalla silti ajaen tarinaa eteenpäin. Näyttelijöiden roolitus oli onnis-





tunut erityisen hyvin ja hahmot olivat johdonmukaisia niin luonteeltaan, käyttäytymiseltään kuin ilmiäsultansakin. Erityisesti täytyy mainita baarimikkofaunin elehdintä ja käytös, jota ei voi kuvailla muuten kuin hienon vuohimaiseksi. Myös Augustin ylimielisen karismaattinen käytös toi eloisuutta ja hilpeyttä koko esitykseen. Upeaa heittäytymistä hahmoon näimme myös Paju-keijulta, joka onnis-

tui pysymään hahmossaan mitä erikoisempienkin omstarttien aikana.

Puvustus ja maskeeraus onnistuivat ennestään vangitsemaan hahmojen luonteen ja tehostamaan elehdintää sekä koko keskiaikaista kokonaisuutta. Samalla lavastus ja erikoistehosteet saivat aikaan hämmästyttävää yleisössä, erityisesti suuri, yllättävän eloisa lohikäärme ja sen lumoavasti tanssiva liekki.



Kokonaisuudessa Tarinoiden taverna oli erinomaisesti onnistunut yhdistelmä täydellisesti roolitettuja näyttelijöitä, eloisaa visuaalista ilmettä ja mukaantempaisevaa musiikkia. Se toi taiteellisen näkemyksen käsitykseen klassisesta sankaruudesta saaden katsojan pohtimaan mitä se todella voisi olla. Onko sankareita ne, joilla on hätkähdyttävimmät tarinat kerrottavanaan, vai onko todellisia sankareita ihmiset, jotka kylvävät ympärilleen hyvyyttä? Onko sankaruus jotain mitä ihminen voi omassa

Laulut ovat tärkeä osa speksiä ja taisin väliajoin lava puhkesi musiikkiesitykseen, jossa näyttelijät ja kuoro pääsivät tuomaan esille draamaattisten laulujen nerokkaat sanoitukset bändin ja tanssijoiden säestämänä. Musiikkiesityksistä voitiin tunnistaa inspiraation lähteenä monia tunnettuja lauluja, joiden omaperäiset ja koomiset sanoitukset oltiin sovitettu keskiaikaiseen tyyliin sopivaksi. Musiikkiesitykset kokonaisuutena koreografoiden, puvustuksen, valotuksen ja erikoistehosteiden kanssa sai meidät uppoamaan yhä syvemmälle esityksen tunnerikkaaseen fantasiamaailmaan.

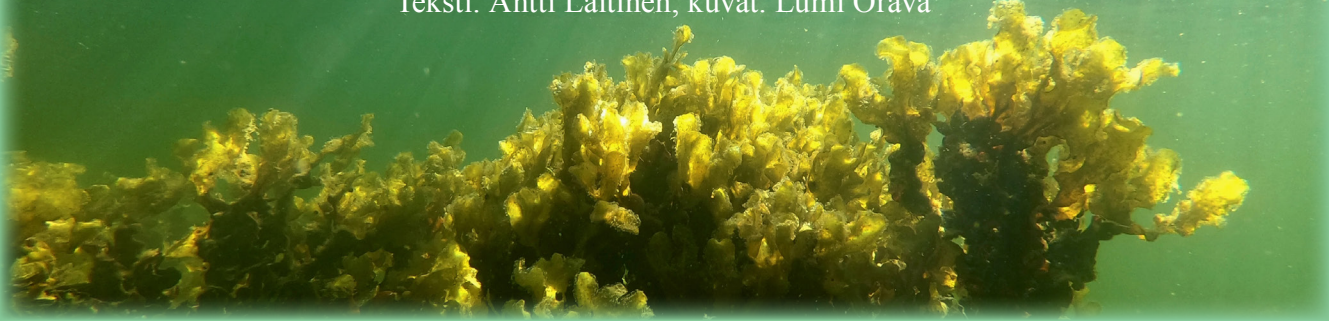


elämässään taivoitella vain onko se
vain synnynnäisten ominaisuuksi-
en ilmentymä? Voiko meidän maa-
ilmassa olla sankareita, todellisesti
epäitsekkäitä ihmisiä, vai olemme-
ko vain liian monimutkaisia siihen?



HÄMMÄSTYTTÄVIÄ MERIFAKTOJA

Teksti: Antti Laitinen, kuvat: Lumi Orava



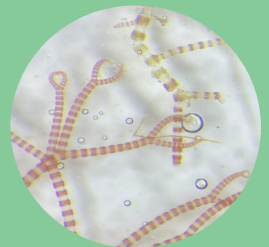
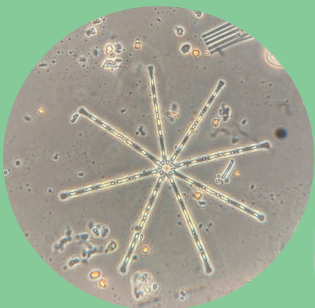
Tiesitkö, että...

Costasiella kuroshimae eli suomeksi merilammas on merietana, joka pysyy suorittamaan epäsuorasti fotosynteesiä. Syödessään levää se varastoi osan viherhiukkasista lyhytaikaisesti selkänsä läpikuultaviin lisäkkeisiin, joissa viherhiukkaset jatkavat yhteyttämistä tarjoten merietanalle lisäravintoa. Ne on myös ihan tosi söpöjä.

Kalat voivat sairastaa masennusta :(

Meret kattavat maapallon pinnasta noin 70 % mutta niistä vain 5 % on tutkittu ja vain noin 8 % suojeltu.

Jopa 3 % maailman merien tilavuudesta koostuu merieläinten spermasta ja virtsasta



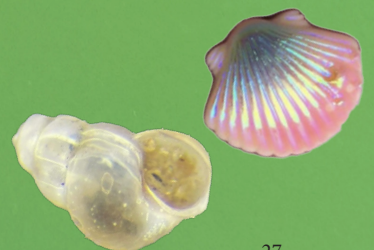


*Vuonna 1987 miekkavalaiden keskuudessa alkoi levi-
tä muotitrendi. Pugetinsal-
messa Washingtonin osaval-
tion edustalla elävät miekka-
valaat alkoivat käyttää kuol-
leita lohia hattuina. Tren-
di lähti yksittäisistä valais-
ta, mutta levisi myöhemmin
useaan eri parveen. Kuten
meidänkin muotitrendit, tä-
mäkin hiipui lopulta, mutta
jotkut yksilöt yrittävät sään-
nöllisesti tuoda sitä takaisin.*

*Kaskelotin ääni voi halvaan-
nuttaa ihmisen, jos tämä on
liian lähellä valasta.*

*Kaikilla merissä elävillä matelijoilla
(sekä myös joillakin merilinnuilla) on
suolaa erittäviä rauhasia, joiden avul-
la ne voivat juoda merivettä ja myö-
hemmin poistaa vereensä vedestä ker-
tynyttä suolaa.*

*Rustokaloilla esiintyy kolme lisään-
tymisen muotoa: oviparisyys, jossa
yksilö syntyy munasta, ovovivipari-
syys, jossa munat kuoriutuvat naa-
raan sisällä ja poikaset jatkavat ke-
hitystään kohdussa ja syntyvät lo-
pulta elävinä sekä viviparisyys, jos-
sa alkio kehittyy kokonaan kohdus-
sa.*

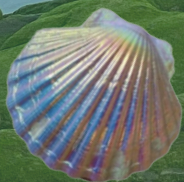


Valtamerissä elää suurikokoinen möhkäkala (Mola mola), jota kutsutaan myös aurinkokalaksi. Möhkäkala käy syömässä valtameren pohjissa, mutta siellä möhkäkalalle tulee kylmä. Usein se kelluukin lämmitellessään lähellä pintaa. Välillä möhkäkala saattaa kuitenkin kuolla kuumuuden lämmitellessään liian kauan.

Korallieläinten ja niiden sisällä elävien Zooxanthellae-levien välinen suhde ei välttämättä olekaan symbionttinen vaan ns. harkittua parasitismia, jossa koralli viljelee leviä omaan käyttöönsä. Koralli rajoittaa levien kasvu- ja lisääntymiskykyä sekä hiilidioksidin talteenottoa ja häättää leväyksilöt, jotka pyrkivät kasvamaan liian nopeasti ja joista ei ole sille hyötyä. (esim. Garcia & Gerardo, 2014).

Miekkavalas on ihmisen jälkeen maailman laajimmalle levinnyt nisäkäslaji. Siitä esiintyy ympäri maailmaa 10 erilaista ekotyyppiä, jotka ovat sopeutuneet erilaisiin olosuhteisiin eri tavoin.

Suurin osa valtameristä on vettä :)





Tervetuloa Agronomiliittoon



Olemme ruokajärjestelmän asiantuntijoiden ammattijärjestö. Valvomme jäsentemme etua sekä edistämme yhteenkuuluvuutta.

Tutustu ja liity monipuoliseen joukkoomme!
Jokainen valmistuva opiskelijajäsen palkitaan gradustipendillä
- voit tienata jopa 200 €!

Lue lisää ja liity : agronomiliitto.fi

@AGRONOMILIITTO

#SuomiKasvaaRuoasta





VAPPU Q&A

Miltä näyttää myypiöiden vappu? Leviksen toimitus haastoi myyläiset vastailemaan kysymyksiin ja selvittämään heidän vapun mieltymykset ja suunnitelmat.

Teksti: Lauri Kähkönen

*”Käytännössä kolmas tapahtumavastaava”
Emmi Kämäräinen, toisen vuoden myyläinen*

Jos olisit vappupallo mikä vappupallo olisit?

Googlasin vappupallo ja löysin semmosen maata pitkin vedettävän koirapallon, nii voisin olla vaikkapa sellanen.

Mitä odotat eniten ja vähiten vapolta?

Eniten ootan vappuaattoja?!? Ja etenki kotiviinikisan ja vappurehan väliin jäävää aikaa, jolloin voi vapaasti sekoilla menemään ympäri kaupunkia! Vähiten ootan minuuttikaljaa johon ois yrityksenä saada liput... vaikka täytyy myöntää että oon tästäki salaa vähän innoissani.





Vapun juomasuosituksesi?

No pakko tietysti promo-
ta meidän tekeillä olevia ko-
tiviinikisa-kiljuja... Tulos-
sa taas aikamoinen satsi (25
l) eli juotavaa riittää! Sillik-
sellä voidaan sitten hörppiä
pohjat yhteisvoimin <3

Mitä kuuluu sinun vapun sel- viytymispakkaukseen?

Vettä!!!! Sillä varmaan pärjää
aika pitkälle, mutta ei sovi
unohtaa muuta juomapuol-
ta. Mun haalareissa roikku-
va skumppalasi & shottikuk-
sa ovat myös oikeen
kätevät, niin pääsee
pummimaan juotavaa
myös kanssa-
juhlijoilta <3



Kuka mahtaa olla eniten sei- päässä vappuna?

Tuuli Hämäläinen.

Monelta saavut Kaivopuiston sillikselle? (Vastauksesi on lupaus)

No riippuu paljolti siitä mihin
aikaan vappuaaton jatko-
paikassa tulee pilkku. Mut-
ta sanoisin että pilkun jäl-
keen +45 min, nii ehtii käy-
dä snägarin kautta.



”Lentokenttä-äiti, joka huolehtii sut oikeeseen paikkaan” Ida Mikkonen, kolmannen vuoden myyläinen

Jos olisit vappupallo mikä vappupallo olisit?

Pipsa Possu, koska se on semmonen boss lady.

Mitä odotat eniten ja vähiten vapulta?

Eniten munkkia ja viinaa, vähiten sitä et rahat loppuu :(

Vapun juomasuosituksesi?

Parhaimman näköinen Alkon kyykkyvalkkari.

Mitä kuuluu sinun vapun selviytymispakkaukseen?

Burana ja imodium.



Kuka mahtaa olla eniten seipäessä vappuna?

Varmaan mä.

Monelta saavut Kaivopuiston sillikselle? (Vastauksesi on lupaus)

Sillon kun tarjoilut aukee!

”Sie oot Nestori veleho” Nestori Tähtinen, viidennen vuoden myyläinen

Jos olisit vappupallo mikä vappupallo olisit?

Mitään tietynlaista vappupalloa en osaa sanoa, mutta oon se pallo, joka ei selviä vapusta ehjänä.

Mitä odotat eniten ja vähiten vapulta?

Eniten kavereiden kanssa yhdessäoloa ja vähiten keskelle vappua osuvia työvoroja.

Vapun juomasuosituksesi?

Vadelmalonkero + salmari sekoitus. Mainitaan myös välivesi.

Mitä kuuluu sinun vapun selviytymispakkaukseen?

Vettä, välipalaa, vastamelukuulokkeet, juomasarvi ja velhon taikasauva.



Kuka mahtaa olla eniten seipäissä vappuna?

Varmaankin Vimmat.

Monelta saavut Kaivopuiston sillikselle? (Vastauksesi on lupaus)

Saavun sillikselle iloisena ja reippaana klo 12.00

"Löytyy Sabasta litran stobe kädes"

☆ Ossi Kinnunen, toisen vuoden myyläinen



Jos olisit vappupallo mikä vappupallo olisit?

Spunch bop.

Mitä odotat eniten ja vähiten vapulta?

Odotan eniten MINUUTTIKALJAA RRRRAAAHHHHHHH!!!!

Ja vähiten ööööööööö... mis tapahtumien jatkot tulee ole.



Vapun juomasuosituksesi?

Olut (mikä vaan).

Mitä kuuluu sinun vapun selviytymispakkaukseen?

Olut minuuttikalja shenani-gans selvittelyyn.

Kuka mahtaa olla eniten sei-päässä vappuna?

Benkku tulee ole lost cause.

Monelta saavut Kaivopuiston sillikselle? (Vastauksesi on lupaus)

Saavun 2-8h myöhäs.



"Lähettelee Vimmojen kalakuvia yliopiston työntekijöiden sähköposteihin" Antti Pilpola, toisen vuoden myyyläinen

Jos olisit vappupallo mikä vappupallo olisit?

Kenties Aku Ankka. Samaistun Akuun, koska kuten hänelle myös minulle sattuu säännöllisesti kaikkia epäonnen tempauksia. Jaan myös samanlaisen temperamentin hänen kanssaan näissä tilanteissa.

Mitä odotat eniten ja vähiten vapolta?

Eniten odotan Wappuaproja, kotiviinikisoja ja Wappusau-naa! Toivottavasti tänä vuonna ei saada takatalvea niin kuin viime vuonna saatiin...

Vapun juomasuosituksesi?

Proseccoja tulee joskus juotua siman sijasta ja gin tonic tai mojito ovat pirteitä lisukkeita vappumieleen.



Mitä kuuluu sinun vapun selviytymispakkaukseen?

Paljon vettä ja kofeiinisuklaata.

Kuka mahtaa olla eniten seipäällä vappuna?

Sosiaalitaitojen maestroksi ja Lonkero-enjoyeriksi tunnettu herra Webster saattaa olla jurissa vähintään erään tunnin kestävän juomahaasteen jälkeen.

Monelta saavut Kaivopuiston silikselle? (Vastauksesi on lupaus)

Kalamies saapuu paikalle, kun grillattu kala alkaa kunnolla tuoksumaan.

"Master of yapping" Benkku Webster, toisen vuoden myyläinen

Jos olisit vappupallo mikä vappupallo olisit?

Selvä! Tässä on lyhyt vastaus:

Jos olisin vappupallo, olisin kirkkaanpunainen sydämen muotoinen pallo, joka leijuu iloisesti kevätssä tuulella. Minussa olisi hento kimallus ja iloinen hymy, joka saa ohikulkijat hymyilemään takaisin. Olisin se pallo, jonka lapset haluavat ja aikuisetkin salaa ihailevat. Leijailisin kevyesti torin yläpuolella, kuunnellen naurua, musiikkia ja serpentiinin kahinaa. Olisin vapun lempeä, leikkisä sydän, joka muistuttaa kaikkia juhlan keveydestä ja yhteisestä ilosta. Kun ilta laskeutuu, nousisin korkeuksiin, kantaen kevään toiveita mukamani taivaan sineen.

Mitä odotat eniten ja vähiten vapolta?

Odotan eniten hyviä bileitä ja aurinkoista Kaivopuistoa, ja vähiten minuuttikaljan jälkeistä aamua.



Vapun juomasuosituksesi?

Kaikki mitä Tuuli (Hämäläinen) tarjoaa!

Mitä kuuluu sinun vapun selviytymispakkaukseen?

Ompelusetti ja mehujäätä.

Kuka mahtaa olla eniten seipäässä vappuna?

100 % Ossi Kinnunen.

Monelta saavut Kaivopuiston silikselle? (Vastauksesi on lupaus)

Viime vuonna olin paikalla 8:15 maissa. Tänä vuonna vastuu voi mennä toiselle fuksille, ja saavun tarkalleen 9:27.

”Siil on huoneen isoin muna” Sohvi Loukiala, toisen vuoden myyläinen

Jos olisit vappupallo mikä vappupallo olisit?

Olisin ehdottomasti Pipsa Possu: pieni, pyöreä ja pinkki.

Mitä odotat eniten ja vähiten vapulta?

Eniten odotan vapun tunnelmaa kun ilmassa on kesän tuoksua, kaikki on niin hyvällä päällä ja keskusta on täynnä opiskelijoita. Toivon vappupalloa tänä vuonna. Vähiten odotan darraa.

Vapun juomasuosituksesi?

Itse odotan kesän uutuusjuomien (kuten vadelmalonkeron) testaamista. Klassikko on ananasmehun ja kookosliköörin yhdistelmä eli köyhän naisen Pina colada. Myös vesi on hyvä.



Mitä kuuluu sinun vapun selviytymispakkaukseen?

Hyvät yöunet etukäteen, välikoemailu kotiviinikisan jälkeen ja rakkolaastarit.

Kuka mahtaa olla eniten seipäässä vappuna?

Se kenet haluaisin sanoa suuttuu, jos vastaan hänet :D Joten sanotaan Onni Borg, joka osaa aina yllättää.

Monelta saavut Kaivopuiston sillikselle? (Vastauksesi on lupaus)

Jos tämä mummo selviää sillikselle niin salee joskus 13-14 välillä.

"Pakenee todennäköisesti takaisin Raumalle"

Katri Tuomola, kolmannen vuoden myyläinen



Jos olisit vappupallo mikä vappupallo olisit?

Tykkään niistä kävelevistä eläimistä mut kyl mä silti oisin sellane normi ei-kävelevä pallo, salee Spiderman. Klassikko mut cool.

Mitä odotat eniten ja vähiten vapolta?

Eniten kivoja tapahtumia (approt), vähiten darraa.

Vapun juomasuosituksesi?

Välivesi.

Mitä kuuluu sinun vapun selviytymispakkaukseen?

Serpentiini, nokkamuki ja aurinkolasit.

Kuka mahtaa olla eniten seipäällä vappuna?

En mä tiiä, toivottavasti en mä XD

Monelta saavut Kaivopuiston sillikselle? (Vastauksesi on lupalus)

Ööööö 12.47.

"Se BioSfäärin korismuija" Milja Rautiainen, ensimmäisen vuoden myyläinen

**Jos olisit vappupallo mikä
vappupallo olisit?**

Kävelevä elukka-foliopallo,
koska ne on siistejä.



**Mitä odotat eniten ja vähiten
vapulta?**

Eniten hyvää säätä, kaverei-
den kanssa yhdessäoloa ja
kivoja tapahtumia. Vähiten
odotan kisaväsymystä kaiken
maailman tapahtumista.

**Kuka mahtaa olla eniten
seipäässä vappuna?**

Toivottavasti joku muu kuin
minä !!! mut saa nähä...

Vapun juomasuosituksesi?

Joku hyvä (halpa) kuohari.
Eli skumppaa punkun kaa.

**Monelta saavut Kaivopuiston
sillikselle? (Vastauksesi on
lupaus)**

Sillikselle saavun, kunhan
muutolta kerkeää...

**Mitä kuuluu sinun vapun
selviytymispakkaukseen?**

Särkylääke ja gatorade +
pyhä henki.



”Ostaa tapahtumalipun, mutta ei saavu paikalle” Otsa Piitulainen, toisen vuoden myyläinen

Jos olisit vappupallo mikä
vappupallo olisit?

Olisin sika nopee Salama Mc-
Queen.

Kuka mahtaa olla eniten sei-
päässä vappuna?

Joel.

Mitä odotat eniten ja vähiten
vapulta?

Eniten kotiviinikisoja ja vä-
hiten räntäsadetta ja märkiä
sukkia.

Vapun juomasuosituksesi?

Salamaria ja vadelmalonke-
roa.

Mitä kuuluu sinun vapun sel-
viytymispakkaukseen?

Särkylääkettä ja vettä.

Monelta saavut Kaivopuiston
sillikselle? (Vastauksesi on
lupaus)

Ei voi tietää.



"Vargsinainen kertsirotta" Maria Haanpää, ensimmäisen vuoden myyläinen

Jos olisit vappupallo mikä
vappupallo olisit?

Herra Hakkarainen -vappu-
pallo, se on viimesin vappu-
pallo minkä oon saanu.

Mitä odotat eniten ja
vähiten vapulta?

Eniten odotan et pääsen ko-
kee Helsinkiläisen vapun
Tamperealaisen vapun sijaan.
Vähiten hyvää säätä.

Vapun juomasuosituksesi?

Kuohari ja appelsiinimehu.

Mitä kuuluu sinun vapun sel-
viytymispakkaukseen?

Vettä, saippuakuplia ja ystä-
vät.



Kuka mahtaa olla eniten sei-
päässä vappuna?

Kaikki tulee ole seipäässä.

Monelta saavut Kaivopuiston
sillikselle? (Vastauksesi on
lupaus)

En tiedä vielä.





Terkkuja edarista

Tällä pastalla Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan (HYY) edustajiston jäsen Olli Jalonen kirjoittaa edustajiston tapahtumista. Olli kuuluu Sit-toutumattoman vasemmiston (SitVas) edustajistoryhmään.

Helsingin yliopiston ylioppilaskunta on viime aikoina ollut hyvin mediaseksikäs aihe. Jo syksyllä valtakunnallisessa mediassa uutisoitiin Hyyntalouden vaikeuksista ja paineista nostaa jäsenmaksua. Näin lopulta budjettiedarissa kävikin. Lisää vettä myllyyn löi Helsingin sanomien maaliskuinen uutisointi Ylvan aikeista myydä kiinteistöjään. Hurjimmissa otsikoissa povattiin, että ylioppilaskunta voisi menettää ”koko omaisuutensa”.

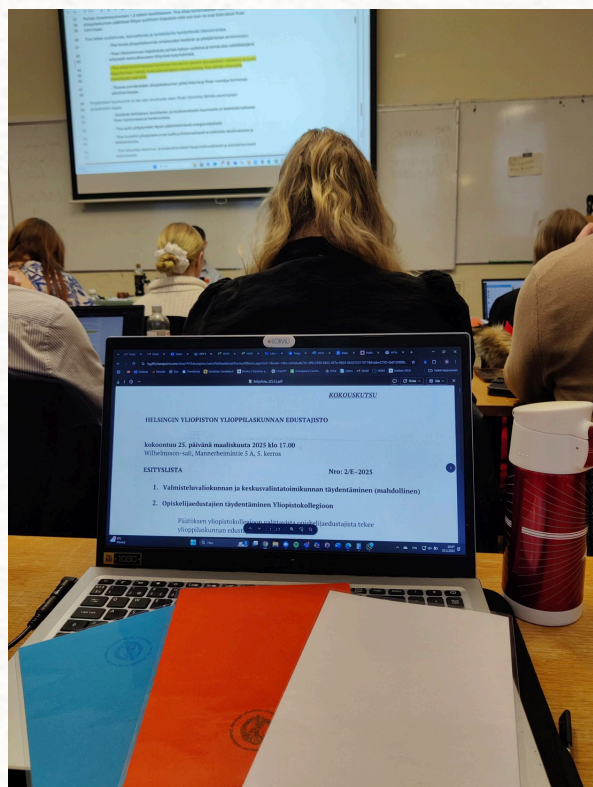
Ylva on Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan täysin omistama ravintola- ja kiinteistökonserni. Ylva omistaa monia kiinteistöjä keskustasta kuten Uuden ja Vanhan ylioppilastalon, Domus Gaudiumin sekä rakennuksia Kaivopihan ympärillä. Ylva omistaa myös Unica-fet. Takavuosina Ylva tilitti jopa useita miljoonia euroja voittoja Hyyntalouksaan, mutta tämä on katastrofaalisen taloustilanteen takia loppunut.

Edustajiston epävirallisissa chäteissä oli havaittavissa piilevää paniikkia. Hyyn hallituksen puheenjohtaja Petra Pulli, Hyyn pääsihteeri Paula Karhunen sekä Ylvan toimitusjohtaja Mika Perkiö pyrkivät parhaansa mukaan rauhoittelemaan tilannetta, kuitenkin liikesalaisuuksia vuotamatta. Itse olen mukana Hyyn talousjohtokunnassa (TJK), jossa kuulin Perkiön selvityksen Ylvan tilanteesta. Samankaltainen esitelmä pidettiin maaliskuun edarissa sekä ilmeisesti myös muissa oleellisissa ryhmissä. Maaliskuun lopussa Ylva ilmoitti myyneensä loputkin Hakaniemessä sijaitsevasta Lyyra-korttelista. Mediassa on esitetty kaiken näköisiä syitä myynnille. Oli perusteet myydä mitä tahansa, kuuluvat kiinteistökaupat kiistämättä kiinteistöbisnekseen. Edustajisto on joulukuun kokouksessaan asettanut Ylvalle investointi- ja riskipuitteet. Ylva, vielä ainakin toistaiseksi, ope-roi näiden rajoissa.

Hyvä asia uutisoinnissa on se, että Suomen suurin ylioppilaskunta on kiinnostava aihe mediassa. Hyyn toiminnalla on selkeästi väliä myös Helsingin keskustan katukuvassa. Hesarin lisäksi myös Ylioppilaslehti on kirjoittanut laadukkaita, taustoitavia sekä jopa pitkiä juttuja Ylvan tilanteesta. Näitä voin kyllä häpeilemättä suositella, vaikka onkin oman puljun lehti kyseessä.

Edustajiston kokous 25.3.

Keskellä kuuminta spekulointia Ylvan tilanteesta ja ylioppilaskunnan



tulevaisuudesta edustajisto kokoontui tekemään tärkeitä päätöksiä. Kokouksessa oli käsiteltävänä viime kaudella pöydätty Ylvan omistajastrategia (omstra). Strategia oli tarkoitus tosiaan päivittää jo viime kauden lopulla, mutta muut ryhmät pöytäsivät sen poliittisista syistä kokouksessa, jossa SitVas ja Hyyn Vihreät (HyVi) olivat enemmistössä.

Heti käsittelyn alkuun, Ylvan tilanne päällimmäisenä mielessä, omstraan kirjattiin Ylvalle velvoite hajauttaa riskejä ja välttää liian suurta riskinottoa. Tämä oli edustajiston vastaus ympärillä velloneeseen epävarmuuteen Hyyn toimijuudesta ja selvä viesti ulospäin, että myös edustajisto on tilanteen tasalla.

Paljon keskustelua käytiin erityisesti Unicafeihin liittyvästä liiketoiminnasta. Halutessaan edustajisto voi ohjata ja joissain tilanteissa jopa rajoittaa Ylvan toimintaa omien intressiensä ja arvojensa mukaisesti. Omstraan

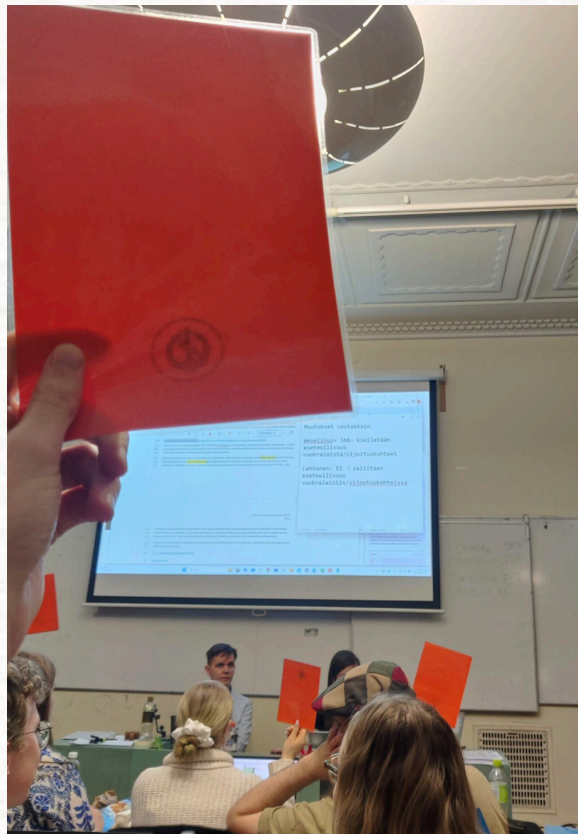
kirjattiin Ylvalle vahvempi velvoite huomioida tuotantoketjussaan ihmisoikeuksien toteutuminen ja kohdistaa kriittinen tarkastelu erityisesti kansainvälisen tuomioistuimenkin esiin nostamiin rikollisiin kuten Israeliin ja Venäjään. SitVas ja HyVi ajoivat omstraan tätäkin tiukempaa kirjausta sitoutumisesta BDS-liikkeen vaatimuksiin, mutta tämä ei mennyt läpi.

Myös Unicafejen vegaanisuudesta käytiin keskusteluja ja erilaisia kirjauksia kasvipohjaisuuden lisäämisestä esitettiin, mutta niiden läpimeenon eivät SitVasin ja HyVin äänet yksinään riittäneet.

Vegaanisuuden lisäksi Ylvan eettisyyttä tarkasteltiin myös vuokrantajana. Aiemmin Ylva ei ole voinut vuokrata tilojaan mm. fossiilisten polttoaineiden tuottajille tai jaloistajille, uhkapelifirmoille tai tupakkateollisuuden toimijoille. Uutena listaan saatiin turkisteollisuuden

toimijat. SitVas ja HyVi ajoivat kiel-
tolistalle myös eläintuotannon toimi-
joita, mutta se ei mennyt läpi. Aiem-
min listalla ovat olleet kaikki ase-
teollisuuden toimija, mutta uuden om-
stran mukaan vuokralle voidaan ot-
taa kotimaista aseteollisuutta. Äänes-
tyksessä aseteollisuudessa Hyyn Vih-
reiden ryhmä repesi kahtia, ja HyVin
äänillä suomalaisia ”paremman ase-
teollisuuden” toimijoita voidaan ottaa
vuokralle. Monella tapaa kyseenalai-
nen veto koko edarilta, mutta erityi-
sesti Vihreiltä. Kokouksessakin muis-
tuteltiin, että Israel käyttää suomalai-
sen asefirman Nammon kertasinkoja
Gazassa.

Polveilevan omstra-keskustelun jäl-
keen käytiin läpi vielä muita asioi-
ta. Itse kävin puhumassa Hyyn sään-
nöistä ja erityisesti hallituksen ratkai-
suvaltan pidättämisestä. Päivitetty-
jen sääntöjen mukaan nykyään tarvi-
taan yhdeksän edustajiston jäsentä ai-
emman seitsemän sijaan, jotta halli-
tuksen ratkaisulta voidaan pidättää.



SitVas puolsi tätä muutosta, ja minä
perustelin puheessani kantaa hallituk-
sen toimintakyvyn takaamisella.

Vuoden suuret asiat, eli budjetti ja
omstra, ovat nyt edarissa käsitelty. It-
selläni ei työt kuitenkaan lopu. TJK:n
pöydällä on Hyyn piirissä toimivien
järjestöjen toiminta-avustusten jako.
Tämän kirjoitettuani siirryinkin luke-
maan järjestöjen hakemuksia, jotta ra-
hat jossain kohtaa kilahtavat tilille.

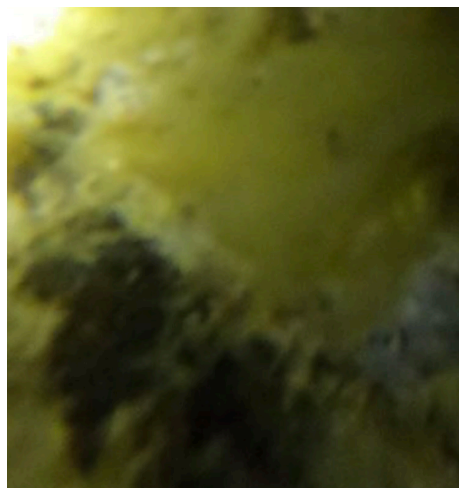
KURKISTUS PINNAN ALLE

Rannat tähtitaivaan alla

Teksti & kuvat: Vertti Manninen

Merenrannat ovat varmaan monille tuttuja. Jos olet koskaan ollut uimassa, olet saattanut huomata, että elämää rannoilla ei paljoa näy. Vä-lillä särkikalojen poikaset uivat par-vissa välttäen uimareita. Ehkä olet nähnyt vilauksen särjen punaisesta pyrstöstä. Kun aurinko laskee ja pi-meys valtaa rannat, kaikki kuitenkin muuttuu. Tokot, piikkikalat, katkat ja monet muut merenelävät tulevat esiin piiloistaan ja rannoilla al-

kaa tapahtua. Tämä antaa erinomai-sen tilaisuuden mennä bongaamaan näitä rantojen asukkaita taskulampun kanssa. Tällä tavoin pääsee tutustu-maan la-jeihin, joita mo-net eivät koskaan pääse nä-kemään.



Lähdin siis kameran kanssa tutki-
maan, miltä yöiset rannat näyttävät
näin alkukeväästä.

Rannat ovat myös hyvä tilaisuus ha-
vaita eri elinympäristöjä ja niiden
vaikutuksia lajistoon.

Puhtaalta hiekkapohjalta saatat löy-
tää lieju- ja hietatokon. Jos onni
suosii, on myös kampelaan törmää-
minen mahdollista.

Kun hiekka muuttuu kivikoksi, saa-
tat törmätä kivinilkkoihin tai mus-
tatäplätokkoihin.

Kun vesi on vielä kylmää, voi rak-

kohaurupen-
saasta löy-
tää vaskika-
lan. Myös
särmänneu-
la ja siloneula



on mahdollista löytää, kunhan kat-
soo tarkasti.

Myös kolmipiikki on yleinen näky
rannoilla. Ne säikähtävät valoa hel-
pommin kuin edellä mainitut lajit,
joten niiden tarkka tarkastelu saat-
taa tuottaa haasteita. Usein niistä
näkeekin vain vilauksen, kun ne li-
vahtavat valokeilaa karkuun.

Tietenkin myös muihin yleisiin la-
jeihin, kuten ahveneeseen ja särkikaloi-
hin voi törmätä, varsinkin, kun ve-
det vähän lämpenevät. Kerran olen
myös joutunut yli satapäisen lahna-
parven piirittämäksi.



Kalojen lisäksi voi tietenkin löytää mm. katkarapuja ja katkoja.

Tässä vielä muutama vinkki kaikille, jotka innostuivat tutkimaan omia lähirantoja:

Varusteiksi tarvitset tasku/otsalam-
pun sekä kahluuhousut tai mahdollisimman pitkävartiset kumisaappaat. Kesällä voi tietenkin kahlailla vaikka uimakengissä tai lenkkareissa, kun vesi ei ole kylmää.

Paikalla ja olosuhteilla on merkitystä bongailun menestykseen. Mitä kirkkaampaa vettä, sitä mukavam-



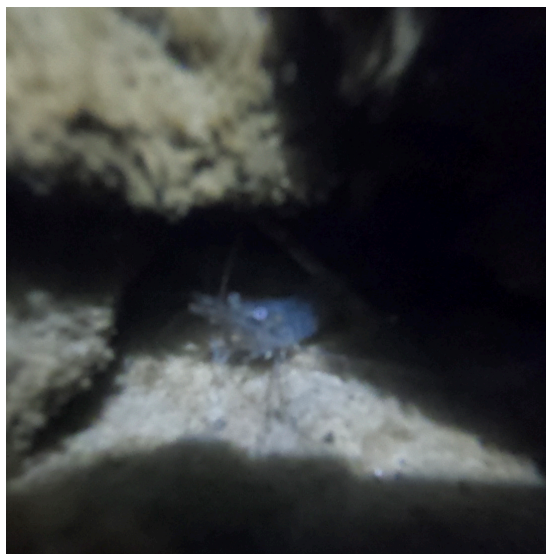
paa bongailu on, ei siis kannata mennä aivan jokien suualueille. Osa näistä kuvista on esimerkiksi otettu Lauttasaaren kärjestä.

Myös tyyni keli helpottaa kalojen spottaamista. Kun pinta on rikki aalloista, on vedenalle vaikea nähdä. Lisäksi aallot saattavat sekoittaa hiekkapohjat ja tehdä vedestä sameaa.

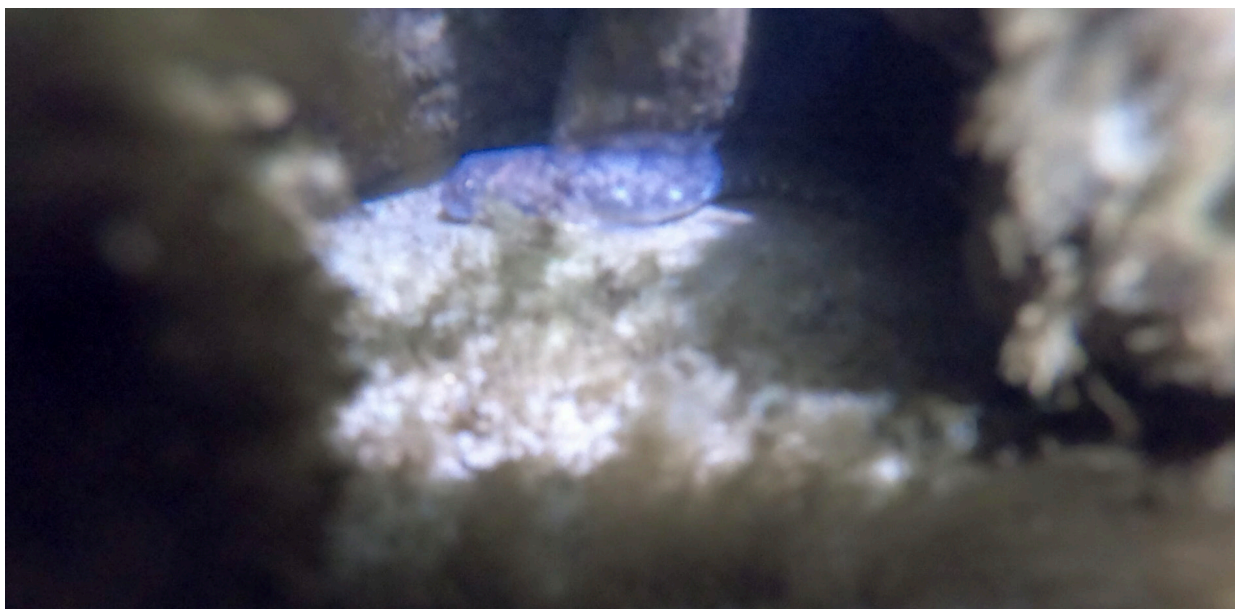
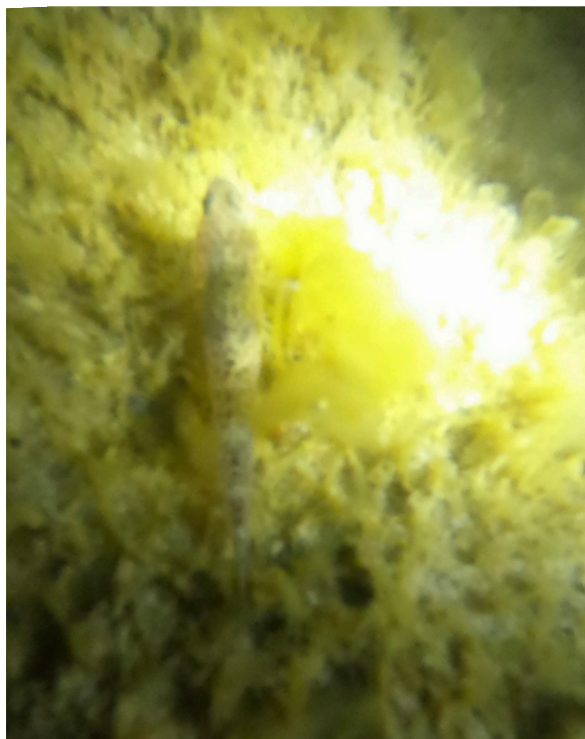




Yritä siis etsiä mahdollisimman kirkasvetinen paikka ja mene katselemaan mahdollisimman tyynellä kelillä. Aallonmurtajat ja suojaisat lahdet tarjoavat paikkoja myös tuulella.



Liikkua kannattaa varovasti, sillä kalat voivat säikkyä. Myös oman liikkeen aiheuttamat aallot tai pohja-aineen leviäminen vaikeuttaa kalojen löytämistä.





Eri lajeja näkyikin parin reissun aikana paljon, tässä muutamia kuvia. Lajien tarkka tunnistaminen on vaikeaa, kun ne näkee vain veden alla. Pystytkö sinä tunnistamaan kaikki lajit? Joukossa on ainakin ahven-
ta, kolmipiikkiä, mustatäplä-
tokkoa, hieta- tai liejutokkoa
sekä kivinilkkää. Myös pari si-
lakan oloista kalaa kävi näyt-
täytymässä.





Teksti: Vertti Manninen ja Antti Pilpola

Vappu ja kotiviinikisat lähestyvät. Mutta mikä on paras Alkon viini? Sitä emme valitettavasti osaa tässä jutussa kertoa, mutta olemme arvioineet muutaman viinin. Viinien valinta on perustunut pitkälti siihen, mitä olemme sattuneet juomaan tämän Levisnumeron kirjoituksen aikana. Mitään logiikkaa tai suunnitelmaa tässä ei siis ole. Jos kuitenkin löydät itsesi Alkon hyllyltä miettimässä, mitä viiniä sitä ottaisi, voi tästä saada vähän inspiraatiota.

DOMAINE FRANCK MILLET SANCERRE, 2023

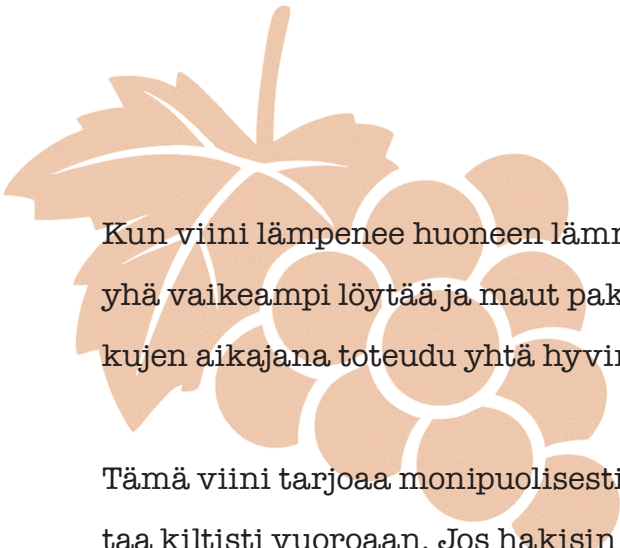


Tätä kuivaa valkoviiniä kuvataan pullossa hedelmäiseksi ja raikkaaksi. Ensimmäisellä maistelukerralla join tätä siikachevichen kanssa, sillä tämä olisi kuulemma hyvää sen kanssa. Ensimmäisellä kerralla en kuitenkaan maistanut pullossa mainittua raikkautta. Viinissä kyllä maistui sitrukselle omainen kitkeryys. Kirpeä se ei kuitenkaan ole. Kitkeryyden jälkeen maku muuttuu maiseksi. Tämä maku on ensin voimakkaampi, mutta alkaa heikkenemään nopeasti, mutta jää kuitenkin yllättävän pitkäksi aikaa himmeämpänä makuna. Ennen kuin viinin maku häviää kokonaan, maan maku poistuu ja sitruksen kitkeryys tulee vielä näyttämään itsensä.

Nyt seuraavana iltana kun maistelen viiniä ilman ruokaa, on pullossa mainitun appelsiinin ja persikan maku selkeämpi. Tämä maku saapuu suuhun ensimmäisten joukossa. Aivan ensiksi suun täyttää kuivan valkoviinin ns. perusmaku, mutta jo sekunnin parin kulluttua tämä luvattu appelsiinin maku paljastaa itsensä. Tämä raikas appelsiini viihtyy kuitenkin vain muutaman sekunnin, jonka jälkeen jo aiemmin mainitsemani greipinomainen kitkeryys syrjäyttää sen. Tätä kuvailemaani greippimäistä kitkeryyttä ei tule kuitenkaan sekoittaa greipin makuun, joka joissakin viineissä on. Esimerkiksi muuan exculta koitiin raahattu Jean Baptiste-Adam Lezenberg riesling, jossa oli greipin raikas maku.



29,48 €



Kun viini lämpenee huoneen lämmössä, nämä hedelmäiset maut ovat yhä vaikeampi löytää ja maut pakkaantuvat enemmän yhteen, eikä makujen aikajana toteudu yhtä hyvin.

Tämä viini tarjoaa monipuolisesti eri makuja, jotka kaikki osaavat odottaa kiltisti vuoroaan. Jos hakisin erityisesti raikasta viiniä, ei tämä välttämättä olisi valintani, vaikka raikkaudesta pullossa mainitaan-kin. Jos kuitenkin haet monipuolisia makuja eri hedelmien ja sitruksen vivahteilla, on tämä hyvä valinta. Tätä viiniä suositeltiin meille nimenomaan siikachvichen kaveriksi. Tähän tarkoitukseen viini sopi kyllä hyvin, mutta mitään Ratatouille mansikka-juusto hetkeä en kokenut. Etenkin ruokaviiniksi hinta on kyllä kova, sillä vaikka oikein valittu viini parantaakin ruokakokemusta, ei viinien eri makuja tule aina tarkasteltua kovin tarkkaan ruoan yhteydessä. Näin yksittäin maisteltuna tämä viini tarjoaa kumminkin paljon erilaisia makuja, joiden maailmaan voi uppoutua. Vaikka hinta ja laatu ei aina kulje käsi kädessä, on tässä viinissä selkeästi kompleksimmat maut kuin selvästi halvemmissa viineissä. Kuivan valkoviinin ystävälle tämä ei ole yhtään huonompi viini, joskin hinta on kyllä turhan korkea, ellei kyseessä ole oikea erikoistapaus.

Todella hyviä viinejä saa kuitenkin halvemmallakin.

- Vertti



VILLA PUCCINI TOSCANA, 2020

Tämä viini on klassisen italialaisen kokemuksen a ja ö. Se ei siis tuota pettymystä, jos olet Alkon Italia-hyllyltä mennyt etsimään terästäystä pasta-aterian ohelle. Onhan se sentään Toscanan maaperästä tuotettua, joten “Prodotto in Italia” on taattua. Alkon hyllyltä tämä signorina irtotaa hinnalla 13,49 €, mutta se on tunteella juotuna hyvinkin arvonsa veroinen.

Viini on tehty kahden rypäleen seoksesta: Merlot ja Sangiovese. Ne luovat yhdessä laadukkaan punaviinin maun, josta jopa nirsoimmatkin viinin juojat voivat nauttia. Maku on mukavan keskitäyteläinen ja sen punaviinin omainen tanniinisuus on selkeä, mutta ei kuitenkaan turhan dominoiva.

Tanniinisuus iskee heti viinin osuessa kielelle, mutta sitä säästävät herukkainen marjaisuus ja hento yrttisyys. Suussa seisoessaan herukkainen maku voimistuu ja luo koko suun peittävän makean maailman. Lisäksi tässä vaiheessa viinistä paljastuu hento savuinen aromi, joka yhä korostaa sen makeutta ja yrttisiä sivumakuja. Nieltyäsi tanniini auttaa pitämään herukkaista makeutta suussa, joka pysyttelee makunystyröillä vielä tanniinin kitkeryyden lähdettyä. Jälkivaikutelmaksi jää tällöin napakan mehukas loppumaku, joka on oivan sopiva loppusointu italialaiselle klassikolle.

- Antti



13,49 €

JEAN-BAPTISTE ADAM PINOT GRIS RESERVE, 2023

Tämä viini valikoitui mukaan puhtaasti siksi, että viime exqulla jäi hyvä fiilis Jean-Baptiste Adamin viinitilalta. Itseasiassa sieltä ostettu Lezenbeg riesling, josta jo aiemmin mainitsin, nousi helposti jopa omaksi suosikkiviiniksi.

Tämä väriltään hieman oranssihtava valkoviini yllätti positiivisesti. Viini on kuiva ja hapokas, joten makeiden viinien ystäville ei välttämättä ykkösvalinta, mutta muuten vahva suositus. Verrattuna äsken arvioimaani Sancerreen, tämän viinin makujen vuoristorata ei kestänyt ihan niin pitkään, mutta paljon makuja tähänkin mahtui. Vahva hapokkuus ja kuivuus tulee aika nopeasti esiin ja tarjoaa muutaman eri vivahteen. Tämän jälkeen viinin tiedoissa mainostettu kukkaisuus tulee esiin ja jää suuhun pyörimään hetkeksi.

Viini sopii erittäin hyvin maisteltavaksi sellaisenaan. Tämä viini luo tyydyttävää tunnelmaa, joten se sopii hyvin vaikkapa tunnelmalliseen illanviettoon.

Hintaa tällä viinillä on siis 16,90. Mikään ihan halpisiini se siis ei ole, muttei myöskään kalliimmasta päästä. Hinta-laatusuhde tässä on kuitenkin kohdillaan. Voin siis lämpimästi suositella tätä viiniä.



16,90 €

- Vertti

PLAN B RIESLING, 2023

Nyt ollaan asian ytimessä! Jos etsit raikasta viiniä aurinkoiseen kevätpäivään, ota tämä. Kun puhutaan viinimaista, monille tulee mieleen Ranska, Italia, Espanja tai kenties Saksa. Tämä viini on osoitus siitä, että Australiaa ei sovi unohtaa.

Kun maistoin viiniä, en tiennyt mitä odottaa. Väriltään viini on hieman vihertävä ja normaalia kirkkaampi. Tämä viini on hyvin erilainen, kuin monet muut viinit. Tyylikkään aromisuuden ja maanläheisyyden sijaan tämä viini suorastaan räjähtää raikkaudellaan.

Viinin maku on melko intensiivinen ja trooppinen. Tämä viini pistää hymyn huulille. Viini maistuu iloiselta. Viini on puolimakea, mutta erittäin hapokas. Yleensä olen enemmän kuvien valkkareiden ystävä, mutta tähän pieni makeus sopii. Hapokkuus tasapainottaa sen kivasti ja trooppinen hedelmäisyys tekee makeudesta luonnollisen tuntuksen.

Tämän viinin maussa ei ole niin montaa vaihetta kuin edellisissä viineissä, mutta viinistä on silti erotettavissa kaksi vaihetta. Alun makeus ja suorastaan räjähtelevä trooppisuus laskeutuu kauniisti raikkaaseen sitrukseen. Mieleen tulee trooppisen viidakon hiekkarannalla oleva hedelmäkori täynnä mitä maukkaimpia tropiikin hedelmiä. Tämänkin viinin kuvauksessa mainitaan kukkaisuus ja sekin on kyllä havaittavissa.

Tämä on myös melko helppo viini edellisiin verrattuna. Jos et siis normaalisti ole viinien ystävä, kannattaa tätä kuitenkin kokeilla.

Tämä viini kannattaa ehdottomasti testata tulevan kesän aikana Erinomainen vaihtoehto vaikka kesäpiknikille.



16,49 €

- Vertti

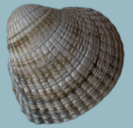
“Riittejä ja perinteitä kalastuksessa”



Kalaa tavoitellessa tulee kehitettyä kaikenlaisia uskomuksia ja perinteitä, joita noudattamalla pyritään parempaan kalaonneen. Ne ovat usein faktoista riippumattomia, mutta se ei estä kalastajaa uskomasta. Niihin on sitten kiva vedota, kun kalaa ei näy tai kun luontoäiti näyttää keskisormea. ”Olisi pitänyt tulla jo viikko sitten”, ”Kala alkaa varmasti syömään, kun alan syömään itekin” ja ”Tämä on sit viimeinen heitto” ovat yleisiä tokaisuja, kun neulankin etsiminen heinäpaalista olisi todennäköisesti ollut tuotteliaampaa.

Olivatpa perinteet uskomuspohjaisia tai ei, monille ne ovat osa rutiinia, joka tulee yhtä lailla alitajunnasta, kuin vaikka arkisen aamukahvin juonti. Monet tällaiset rutiinit syntyvät kertaluonteisista mielen juolahduksista, mutta ajan kanssa niistä kehittyy henkilökohtaisesti olennaisia kalastuskokemuksen kulmakiviä.

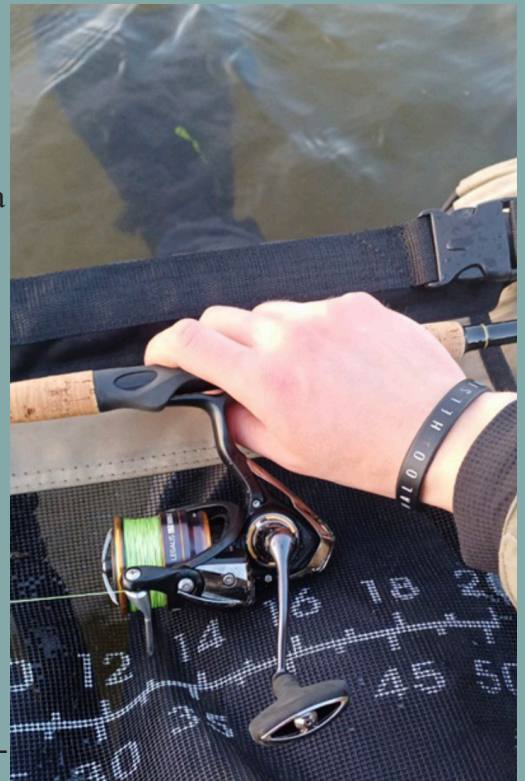
Tässä parin kalakuiskaajan kalareissujen unohtumattomia vakioita:



Lauri Kähkönen

Itsehän en hirveän taikauskoinen ole, sillä kalan saanti on suurimmalta osalta taidoista eikä tuurista kiinni. Kuitenkin lintukerhon vastaavat joskus jakeli Haloo Helsinki -rannekkeita ja onnistuin sellaisen saamaan ranteeseen. No, tämän jälkeen tein 4 reissua Larun sillalle silakan litkauksen merkeissä. Kahdella näistä reissuista ranneke oli kädessä ja aina silloin silakkaa tuli mielin määrin. Vastaavasti kertoina jolloin ranneke ei ollut mukana, silakan syönti oli hyvin heikkoa. Tuolloin ajattelin, että ehkäpä tässä rannekkeessa on jotain voimaa.

Nykyään ranneke on joka reissulla oikeassa ranteessa, ja se antaa uskoa ja toivoa. Muuten rutiinina toimii räpin kuuntelu ennen koskelle menoa, jotta saa keskittymisen ja energiatasot kondikseen, mutta tämä onnistuu vain silloin, kun ei ole muita vimmalaisia jauhamassa kalatarinaa...



Antti Pilpola

Itsellä tapana ottaa USA:sta perintönä saatu lierihattu aina mukaan kesäkauden kalareissuille. Se päässä on koettu niin huonoja kuin hienojakin kokemuksia, mutta minulla on silti suuri luotto sen kalaonnen



tuontiin. Lierihatut ovat muutenkin suosittuja kalastajien päähineitä, joten se päässä tunnen itseni astetta ammattimaisemmaksi. Ja onhan se nyt itsestäänselvyys, että jokaisella itseään arvostavalla kalastajalla tulisi olla se juuri oikea kalastushattu aina mukana.

Uhrilahjat ovat myös yksi harrastamani perinne. Yleisin uhrilahja on hyttynen, koska se on ikuisen riesa ja sitä löytyy varmasti miltä tahansa kalapaikalta. Mäkärätkin ovat usein uhrilistalla. Heitän uhriksi joutuneen hyönteisen aina veteen ja omistan sen jollekin vesistön hengelle tai jumalalle (Suomessa Ahti tai Näkki, Ruotsissa Strömkarl, Norjassa Fossegrim), josko he tulisivat anteliaalle tuulelle. Toisinaan perustelen nämä uhrilahjat sillä, että ruokin kalastamaani ympäristöä ja tulen hyvälle tuulelle siitä, että joku kala saattoi nauttia tarjoamastani pikku uhrilahjasta.

Melko yleisenä perinteenä monissa kalastuspiireissä on jonkin liköörin tarjoaminen joelle ja minäkin olen alkanut harrastamaan tätä viime vuosina. Se on ikään kuin kohteliaisuuden merkki joelle, että tarjoaa sille ensin maistiaisen ja sitten ottaa itsekin hörpyn. Likööriyypillä ei välttämättä ole väliä, mutta suosittuja vaihtoehtoja ovat viski ja konjakki. Viskien suhteen Single Maltit ovat erinomainen vaihtoehto Lapin erämaille, koska niiden savuinen aromi ja lämmittävä tunne menevät käsi kädessä tunturikoivujen lomassa ja kosken kuohunnan äärellä.

